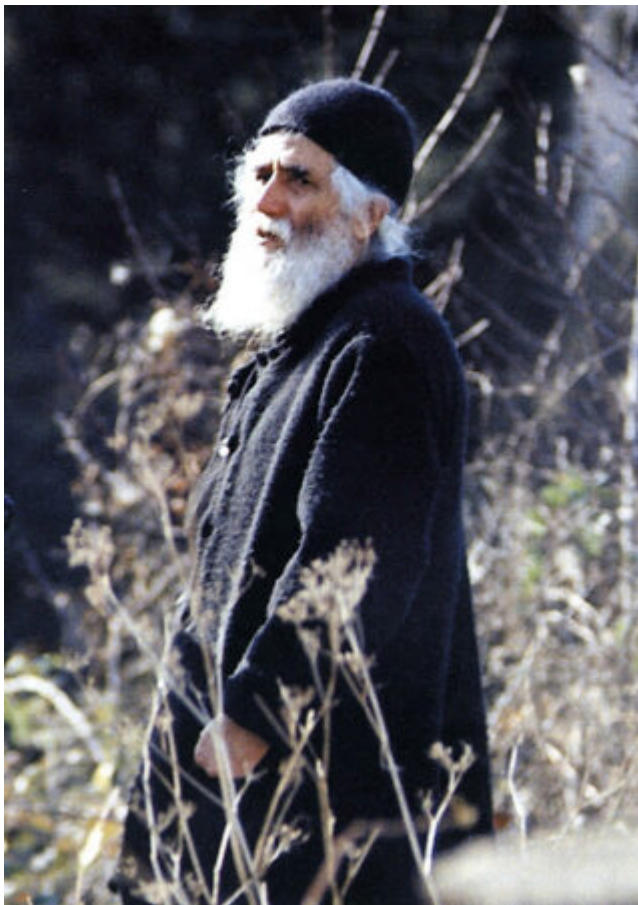

15 Δεκεμβρίου 2021

Όσιος Παΐσιος: Τι είναι η θεία παρηγοριά και πώς έρχεται

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Όσιος Παΐσιος (1924-1994).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Γέροντα, τι είναι η θεία παρηγοριά;

- Η θεία παρηγοριά τι είναι; Θα σας πω ένα παράδειγμα, για να καταλάβετε καλύτερα. Ένα παιδάκι κάνει μια μικρή ζημιά, σπάζει λ.χ. ένα εργαλείο του πατέρα του, και ύστερα στενοχωριέται και κλαίει, γιατί την θεωρεί πολύ μεγάλη. Όσο περισσότερο κλαίει και αναγνωρίζει την ζημιά που έκανε και υποφέρει, τόσο περισσότερο ο πατέρας του το χαϊδεύει και το παρηγορεί: «Καλά, παιδάκι μου, μη στενοχωριέσαι, δεν πειράζει, θα αγοράσουμε άλλο». Εκείνο όμως, βλέποντας την στοργή του πατέρα του, κλαίει από φλότιμο περισσότερο. «Δεν μπορώ, λέει, να μη στενοχωριέμαι. Να, τώρα χρειάζεται το εργαλείο και εγώ το έσπασα». «Παιδάκι μου, δεν είναι τίποτε, παλιό ήταν», του λέει.

Αλλά εκείνο πάλι στενοχωριέται. Και όσο αυτό στενοχωριέται, άλλο τόσο ο πατέρας του το σφίγγει στην αγκαλιά του, το φιλάει και το χαϊδεύει. Έτσι, και όσο περισσότερο υποφέρει ο άνθρωπος και λυπάται για την αμαρτωλότητά του ή για την αχαριστία του προς τον Θεό και κλαίει φλότιμα που λύπησε με τις αμαρτίες του τον Θεό Πατέρα του, τόσο περισσότερο και ο Θεός τον ανταμείβει με θεία αγαλλίαση και τον γλυκαίνει εσωτερικά.

Αυτή η λύπη έχει μεν πόνο, αλλά έχει και ελπίδα και παρηγοριά. Όποιος όμως θέλει την θεία παρηγοριά, δεν πρέπει να ζητά παρηγοριά. Πρέπει να νιώσει το σφάλμα του, να μετανοιώσει, και τότε θα έρθει από μόνη της η θεία παρηγοριά.

Κάποτε είχε δημιουργηθεί στο Άγιον Όρος ένα θέμα και είχαν εκτεθή μερικοί. Τυχαία με συνάντησε ένας από αυτούς που είχαν εκτεθή και μου είπε: «Αχ, και σε ήθελα, για να με παρηγόρησης». Και αυτό, γιατί τον είχε ξεσκονίσει κάποιος. Και είχε δίκιο ο άλλος που τον ξεσκόνισε. Όταν το άκουσα, απόρησα! Να ζητά παρηγοριά, ενώ είχε σφάλει! Αν δεν ζητούσε παρηγοριά, αλλά ταπεινωνόταν και έλεγε: «έσφαλα, Θεέ μου», θα ερχόταν η θεϊκή παρηγοριά μέσα του.

Τώρα αυτός, ενώ είχε σφάλει, ήθελε να του πω: «Δεν πειράζει, μη στενοχωριέσαι, δεν ήταν και τόσο μεγάλο το φταίξιμο σου, δεν φταις μόνον εσύ, φταίει και ο άλλος». Ε, τι παρηγοριά είναι αυτή; Αυτό είναι κοροϊδία. Η θεία παρηγοριά έρχεται από την μετάνοια.

Όταν, Γέροντα, μετά από μια πτώση ακόλουθη μια κατάσταση μετανοίας, αλλά αισθάνεσαι ένα ψυχικό και σωματικό τσάκισμα, σημαίνει ότι η μετάνοια δεν είναι σωστή;

- Την πρώτη μέρα δικαιολογείται ένα ψυχικό και σωματικό τσάκισμα. Έπειτα

όμως, όταν

υπάρχει πραγματική μετάνοια, αν και λυπάται και πονάει εσωτερικά ο άνθρωπος, νιώθει την θεία παρηγοριά.

Ναι, αλλά δεν ξεχνάει και το σφάλμα του.

- Ναι, δεν το ξεχνάει. Θλίβεται-παρηγοριέται, θλίβεται-παρηγοριέται. Ένα σκαμπίλι δίνει

στον εαυτό του για το σφάλμα που έκανε, ένα χάδι δέχεται από τον Θεό, ένα σκαμπίλι- ένα χάδι... Αυτή είναι η μετάνοια που φέρνει την θεία παρηγοριά.

Από το βιβλίο του Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου (νυν οσίου Παϊσίου), «Λόγοι γ', Πνευματικός αγώνας», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/3GHyzUv>